

Վահան Տերյան

Քո աչքերի դեմ իմ աչքերը՝ կույր

Քո աչքերի դեմ իմ աչքերը՝ կույր,
Կա քո հոգու մեջ անթափանց մի մութ,
Քո մութ հայացքում կա մի քնքուշ սուտ՝
Քեզ միշտ թաքցնող մի նուրբ վարագույր...
Փակ են քո սրտի հեռուներն իմ դեմ,
Հավետ քեզ կապված՝ քեզ օտար են ես.
Երբ խենթ խնդությամբ փայփայում են քեզ՝
Ե՛վ սիրում են քեզ, և՛ քեզ չըզիտեն:
Փակ են քո սրտի հեռուներն իմ դեմ,
Քո աչքերի դեմ իմ աչքերը՝ կույր.
Քո հոգու վրրա կա մի վարագույր,
Ո՞վ ես դու, ո՞վ ես, բնավ չըզիտեն...

1904-1905